

nærmest foranlediget af den formelle Marsag, at det formenes at være „konstitutionelt urigtigt“, at Regjeringen ikke ogsaa i indværende Samling har fremlagt Forslag til Finantslov for det nu forløbne Finantsaar. Denne Begrundelse kan Flertallet ikke godkjende allerede af den Grund, at Regjeringen efter dets Formening har efterkommet sin grundlovmæssige Pligt i Henseende til at gjøre, hvad den formaæde, for at staffe en endelig Finantslov tilstede, og selv om den maatte have feilet i saa Henseende ved ikke paany at forelægge Finantslovsforslaget i indværende Samling, vilde dette dog efter vor Opfattelse ikke have afgivet nogen tilstrækkelig Grund til at negte Bevillinger, i hvilke begge Thing have erklæret sig enige. Men da ogsaa de heromhandlede Udgifter ere saadanne, der allerede ere afholdte i det nu forløbne Finantsaar, hvorfor Bevillingen ogsaa for deres Vedkommende vilde være en Efterbevilling, som vi i Genhold til det lige foran Bemærkede maa anse for unødvendig, kunne vi heller ikke have Noget imod, at ogsaa disse Bevillinger henvises til Afgjørelse ved Beslutningen om Statsregnskabet for Finantsaaret 1881—82.

Fremdeles var der af Ministeriet foreslaaet bevilget et Dyrtidstillæg for Finantsaarene 1880—82 til et samlet Beløb af 1,180,000 Kr. for Embeds- og Bestillingsmænd indtil den Pønningegrænsse, nemlig 4,400 Kr., og af en saadan Størrelse, som er bleven ydet dem 3 Aar itræk i Genhold til den i Fællesudvalget 1874—75 afsluttede Overenskomst. Ogsaa dette i Folkethingets Betænkning under C. opførte Beløb er blevet udstemt i Folkethinget, og under de foreliggende Omstændigheder finder Udvalgets Flertal ikke Anledning til at foreslaa det gjenoptaget. Paa den anden Side findes det i Folkethingets Betænkning udtalt, at man, forsaavidt der maatte være Udsigt til, at en Tillægsbevillingslov paa det i Betænkningen angivne Grundlag o: med Udeladelse af de under A., B. og C. anførte Bevillinger kunde gennemføres, kunde gaa ind paa et Dyrtidstillæg for 1881—82, dersom Forslag derom maatte fremkomme. Da Udvalgets Flertal, efterat dets Medlemmer under Forhandlingerne om Finantsloven for 1882—83 i Fællesudvalget have erklæret sig rede til at gaa ind paa den i Folkethinget vedtagne Størrelse deraf, anser det for uforsvarligt at berøve en Kreds af Embeds- og Bestillingsmænd den dem ved denne Udtalelse aabnede Udsigt til Opnaaelse af et Dyrtidstillæg, der rigtignok er mindre end det, Landsthinget havde ønsket at staffe dem, har Udvalgets Flertal tilladt sig at stille Forslag om Optagelse af det paagjældende Dyrtidstillæg paa Tillægsbevillingslovsforslaget baade for Finantsaaret 1880—81 og 1881—82, da det gaar ud fra, at man vil erkjende det for billigt, at Tillæget, da Statskassen har Naad til at udbetale det, ydes de Paagjældende for hele det Tidrum, i hvilket de paa Grund af Striden derom have maattet undvære det.

Endelig er der i det andet Thing i § 14 blevet indsat en Post 7 saalydende:

„Til Udvidelse af Gaarden ved Frederikshavn, 2,200,000 Kr., 1ste Bidrag 200,000 Kr.“

Flertallet har alt i sin Betænkning over Finantsloven udtalt sig om denne Posts Historie og maa fremdeles fastholde, at Sagen vilde have egnet sig bedre til Ordning ved en særlig Lov fremfor paa en Tillægsbevillingslov. Men Flertallet lægger dog i foreliggende Tilfælde ikke nogen afgjørende Vægt paa denne Forskjel i Behandlingsmaaden og finder efter nærmere Overveielse af Realiteten ingen Grund til at modsætte sig den foreslaaede Ordning.

Mindretallet (H. C. Hansen, Hasle og Hauerslev) finder det rigtigt, at Lovforslaget vedtages i den Stikelse, hvori det er oversendt fra det andet Thing, idet Bevilling af Dyrtidstillægene for de af Flertallet nævnte Finantsaar formentlig rettest bør afgjøres henholdsvis ved Behandlingen af Tillægsbevillingslov for 1880—81 og af Finantslov for 1881—82. Da vi imidlertid efter de i Folkethinget afgivne Erklæringer maa antage, at dette Thing ikke vil modsætte sig et Dyrtidstillæg af det nævnte Omfang optaget paa nærværende Tillægsbevillingsforslag, naar dette indskrænkes til det sidst forløbne Finantsaar 1881—82, skal vi ved en Underændring til Flertallets Forslag give Landsthinget Leilighed til at stemme derover.

Løvrigt tilføies, at vi ingenlunde dele den af Flertallet fremsatte Udvikling angaaende Unødvendigheden af at erhverve Bevilling paa afholdte, ikke hjemlede Udgifter.